

مشابهیابی برای مسائل فیزیکی: خم‌های کمترین زمان و هم‌زمان

fatho@mail.cern.ch

امیرحسین فتح‌اللهی

چکیده: در این مقاله سعی می‌شود مثال‌ها بی از یافتن واستفاده کردن از وجود مشترک

بین دو مسئله‌ی فیزیکی برای حل یکی از آن مسائل بیان شود. به عنوان مثال،

مسئله‌ی خم‌های کمترین زمان و هم‌زمان با استفاده از روش مشابهیابی حل می‌شوند.

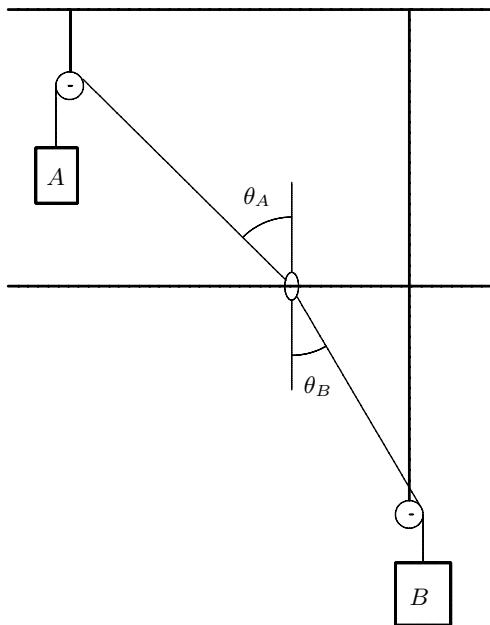
هر یافتن وجود مشترک دو مسئله‌ی به ظاهر متفاوت مهارتی است که یک فیزیک‌پیشه در زندگی حرفه‌ای خود باید یاد بگیرد. یک دید پرورش یافته‌ی فیزیکی این قابلیت را دارد تا ورای جزئیات یا شلوغی‌های اطراف دو پدیده‌ی فیزیکی، وجود مشترک آنها را پیدا کند.

در این مقاله جنبه‌ها بی از هر مشابهیابی را یادآوری می‌کنیم. این کار را با ارائه‌ی دو نمونه، مسئله‌ی خم کمترین زمان و مسئله‌ی خم هم‌زمان، انجام می‌دهیم. اما اول با یک مثال ساده‌تر شروع می‌کنیم [1].

مسئله: حلقه‌ی سبکی روی میله‌ی افقی بدون اصطکاکی حرکت می‌کند. به این حلقه دونخ وصل شده است. طول یکی از نخ‌ها L_A است. این نخ از روی قرقه‌ی ثابتی می‌گذرد و یک وزنه به جرم m_A از آن آویزان است. نخ دوم هم از روی قرقه‌ی ثابتی می‌گذرد و وزنه‌ای به جرم m_B از آن آویزان است. طول نخ دوم L_B است. قرقه‌ها، میله، و وزنه‌ها در یک صفحه‌ی عمودی‌اند، شکل ۱. وضعیت تعادل سیستم را بیابید.

در این مسئله مکانیک جای حلقه مورد سؤال است. یک دانش‌آموز دبیرستانی برای حل این مسئله هیچ مشکلی نخواهد داشت. (به شرط این که دانش‌آموز خیلی بدی نباشد!) زاویه‌ی نخ اول با راستای عمودی (در محل اتصال آن با حلقه) را θ_A و زاویه‌ی نخ دوم با راستای عمودی (در محل اتصال آن با حلقه) را θ_B می‌نامیم. با نوشتن قوانین تعادل برای حلقه و جرم‌ها به راحتی می‌توان رابطه‌ی بین θ_A و θ_B را پیدا کرد. سپس با استفاده از طول‌های ثابت مسئله مقدار این دو زاویه تعیین می‌شود. در اینجا سعی می‌کنیم این مسئله را به روش دیگری حل کنیم، که تا حدی غیر معمول است. حالت تعادل حالتی است که انرژی پتانسیل را کمینه می‌کند. انرژی پتانسیل می‌شود

$$U = -m_A(L_A - l_A)g - m_B(h_0 + L_B - l_B)g$$

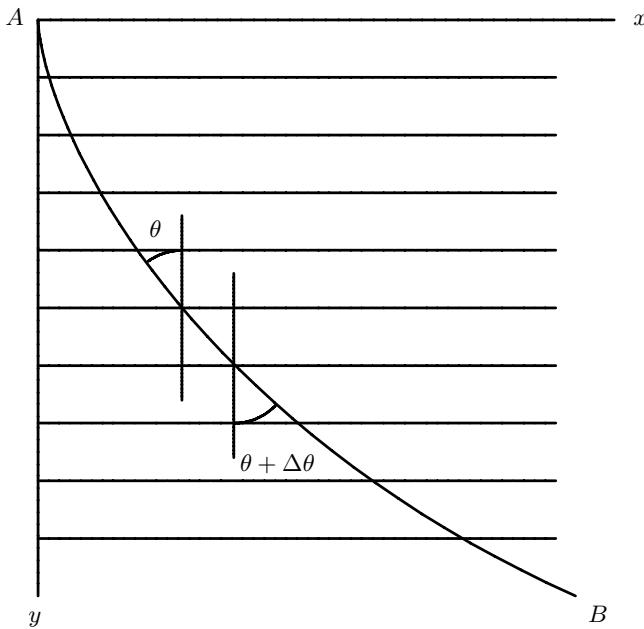
شکل ۱

$$= m_A l_A g + m_B l_B g + \text{ثابت} \quad (1)$$

در اینجا قرقه‌ی اول را مبدأ پتانسیل گرفته‌ایم، h_0 اختلاف ارتفاع، قرقه‌ی اول و دوم با هم است، و l_A و l_B فاصله‌ی حلقه از قرقه‌های به ترتیب اول و دوم اند. برای کمینه‌شدن پتانسیل باید مقدار غیرثابت این عبارت کمینه شود. این کار با تنظیم دو مقدار مجھول l_A و l_B انجام می‌شود. حالا یک مسئله در فیزیک نور را یادآوری می‌کنیم. دو محیط A و B داریم که یک صفحه آنها را از هم جدا می‌کند. نور می‌خواهد از جایی در محیط A به جایی در محیط B برود. بنا بر اصل کمترین زمان، فرما، نور مسیری را انتخاب می‌کند که زمان طی آن کمینه باشد. اگر طول مسیر در محیط‌های A و B را به ترتیب l_A و l_B بنامیم، زمان طی مسیر می‌شود

$$t = \frac{l_B}{v_B} + \frac{l_A}{v_A} \quad (2)$$

v_A و v_B سرعت نور در به ترتیب محیط‌های A و B اند. اینجا هم l_A و l_B فاصله‌ی دو نقطه‌ی ثابت از یک نقطه‌ی مجھول اند، که نقطه‌ی مجھول روی خط معینی است. جواب این مسئله‌ی فیزیک نور

شکل ۲

شناخته شده است و به آن قانون شکست نور می‌گویند:

$$\frac{\sin \theta_B}{\sin \theta_A} = \frac{v_B}{v_A} \quad (3)$$

θ_B و θ_A زاویه‌ی مسیر نور در دو محیط با راستای عمود بر صفحه‌ی جدا کننده‌ی دو محیط‌اند. با مقایسه‌ی دو رابطه‌ی (1) و (2) می‌بینیم عبارت زمان طی مسیر دقیقاً شبیه عبارت پتانسیل است. پس شرط کمینه‌شدن پتانسیل هم می‌شود

$$\frac{\sin \theta_B}{\sin \theta_A} = \frac{1/(m_B g)}{1/(m_A g)} = \frac{m_A}{m_B} \quad (4)$$

از راه تحلیل نیروها هم همین جواب به دست می‌آید. در اینجا یک مسئله‌ی مکانیک را با مشابهت با یک مسئله‌ی نوری حل کردیم. حالا به مسئله‌های جالب‌تر خم کمترین زمان و خم هم‌زمان می‌رسیم. مسئله‌ی خم کمترین زمان: دو نقطه‌ی A و B در میدان گرانش یک‌نوخت روبه‌پایین را در نظر بگیرید. خم را در نظر بگیرید که این دو نقطه را به هم وصل می‌کند و یک ذره بدون اصطکاک روی آن می‌لغزد و از نقطه‌ی بالایی به نقطه‌ی پایینی می‌رسد. برای کدام خم این زمان کمینه است؟

میند^۱. مختصات را نقطه‌ی بالایی، محور_x را افقی، و محور_y را عمودی و رو به پایین می‌گیریم.
شکل ۲. معادله‌ی این خم را با (x, y) نشان می‌دهیم. چون حرکت بدون اصطکاک است، از پایستگی انرژی می‌توان سرعت ذره را به دست آورد:

$$\frac{1}{2}mv^2(y) = mgy \implies v(y) = \sqrt{2gy} \quad (5)$$

زمان لازم برای طی یک طول بینهایت کوچک ds روی خم می‌شود

$$dt = \frac{ds}{v(y)}, \quad ds = \sqrt{dx^2 + dy^2} = \sqrt{1 + y'^2} dx, \quad \frac{dy}{dx} =: y' \quad (6)$$

پس زمان کل می‌شود

$$t = \int dt = \int_{x_A}^{x_B} \sqrt{\frac{1 + y'^2}{2gy}} dx \quad (7)$$

با استفاده از حساب وردش‌ها، به سادگی می‌شود شرط کمینه‌شدن مقدار این انتگرال را به دست آورد؛ درست شبیه کاری که برای کمینه‌شدن کنش در مکانیک کلاسیک می‌کنیم. دوباره می‌خواهیم مسئله را از یک راه میانبر حل کنیم. چون مسئله‌ی ما یافتن خمی است که زمان را کمینه کند، باز از دانسته‌های مان در فیزیک نور استفاده می‌کنیم؛ یعنی فرض می‌کنیم خم موردنظر مسیر یک پرتوی نور است [۲]. می‌دانیم نور برای این که یک مسیر خمیده پیماید باید مرتباً شکسته شود. پس باید فرض کرد ضریب شکست محیطی که پرتوی نور در آن حرکت می‌کند، با افزایش y عوض می‌شود. برای یک لایه‌ی نازک (به ضخامت dy) در مسیر پرتوی نور قانون شکست را می‌نویسیم، شکل ۲:

$$\frac{\sin[\theta(y)]}{\sin[\theta(y + dy)]} = \frac{n(y + dy)}{n(y)} \quad (8)$$

زاویه‌ی پرتوی نور با راستای عمودی است. از رابطه‌ی بالا نتیجه می‌شود

$$n(y) \sin[\theta(y)] = \text{ثابت} \quad (9)$$

ضریب شکست برای مسئله‌ی ما می‌شود

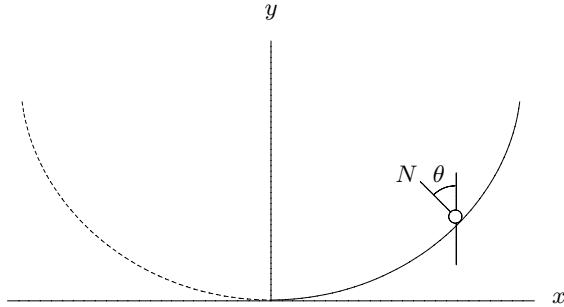
$$n = \frac{c}{v(y)} = \frac{c}{\sqrt{2gy}} \quad (10)$$

از اینجا، و با استفاده از

$$\sin[\theta(y)] = \frac{1}{\sqrt{1 + y'^2}} \quad (11)$$

نتیجه می‌شود

$$y(1 + y'^2) = a > 0 \quad (12)$$

شکل ۳

که در آن a ثابت است. جواب این معادله دیفرانسیل شناخته شده است [3]:

$$\begin{aligned} x(\beta) &= \frac{a}{2}(\beta - \sin \beta) \\ y(\beta) &= \frac{a}{2}(1 - \cos \beta) \end{aligned} \quad (13)$$

که معادله پارامتری یک چرخ زاد است. خواص مانند میتواند با استفاده از حساب وردش ها درستی این حل را بیازماید.

مسئله خم همزمان: یک میدان گرانش یک نواخت روبه پایین در نظر بگیرید. کدام خم است که زمان لازم برای رسیدن یک ذره به پایین ترین نقطه آن مستقل از ارتفاع رها کردن ذره است؟ حرکت را بدون اصطکاک فرض کنید.

محور x را افقی و محور y را عمودی و روبه بالا می گیریم، شکل ۳. فرض کنید ذره را از نقطه $(x_0 = x(y_0), y_0)$ رها کنیم. برای راحتی متغیر را y وتابع را x می گیریم. چنان که در مسئله قبل به دست آمد، زمان لازم برای طی مسافت بین دو نقطه می شود

$$t(y_0) = \int_0^{y_0} \sqrt{\frac{1 + x'^2}{2g(y_0 - y)}} dy, \quad x' := \frac{dx}{dy} \quad (14)$$

مسئله ما یافتن خمی است که برای آن زمان t مستقل از y_0 و برابر T باشد. یک روش حل این مسئله استفاده از تبدیل لاپلاس است [2]. در اینجا می خواهیم روش دیگری بر اساس مشابهیابی معرفی کنیم.

حرکت رفت و برگشتی بی می‌شناسیم که دوره‌ی آن مستقل از دامنه‌ی نوسان است: نوسان‌گر هم آهنگ. پس کافی است در مسئله‌ی مان یک حرکت رفت و برگشتی پیدا کنیم. این کار، با گسترش خم بعد از مقدار کمینه‌اش به سادگی انجام می‌شود. قرینه‌ی خم نسبت به محور y را به دست می‌آوریم و آن را به خم اولیه می‌افزاییم. حرکت روی این خم جدید رفت و برگشتی است. برای این‌که از شباهت با نوسان‌گر هم آهنگ استفاده کنیم، باید شتاب حرکت در یک راستا را با شتاب یک نوسان‌گر هم آهنگ یکی بگیریم. این جهت را y می‌گیریم. معادلات حرکت می‌شود

$$\begin{aligned} N \cos \theta - mg &= m\ddot{y} \\ -N \sin \theta &= m\ddot{x} \end{aligned} \quad (15)$$

N نیروی عمود بر خم، و θ زاویه‌ی عمود بر خم با راستای عمودی است. داریم

$$\begin{aligned} \tan \theta &= \frac{1}{x'}, \quad \cos \theta = \frac{x'}{\sqrt{1+x'^2}}, \quad \sin \theta = \frac{1}{\sqrt{1+x'^2}}, \\ \dot{x} &= x'\dot{y}, \quad \ddot{x} = x'\ddot{y} + x''\dot{y}^2 \end{aligned} \quad (16)$$

با حذف N خواهیم داشت

$$-x'x''\dot{y}^2 - x'^2\ddot{y} - g = \ddot{y} \quad (17)$$

حالا وقت آن است که شرط حرکت هم آهنگ را روی مؤلفه‌ی y اعمال کنیم:

$$\ddot{y} = -\alpha y + c \quad (18)$$

که در آن $\alpha = 4\pi^2/(2T)^2$ (دوره $2T$ است). ثابتی است که به y_0 وابسته است. با انتگرال‌گیری از رابطه‌ی (18) داریم

$$\dot{y}^2 = \alpha(y_0^2 - y^2) - 2c(y_0 - y) \quad (19)$$

که در آن فرض شده $0 = y(0) = y_0$. همچنین از آن‌جا که در T ($y = 0$) سرعت عمودی صفر است $c = 2\alpha y_0$. با ترکیب روابط (17) تا (19)،

$$\begin{aligned} -x'x''[\alpha(y_0^2 - y^2) - 2c(y_0 - y)] - x'^2(-\alpha y + c) - g &= -\alpha y + c \implies \\ -x'x''[\alpha(y_0^2 - y^2) - 2c(y_0 - y)] - (1 + x'^2)(-\alpha y + c) &= g \implies \\ -\frac{d}{dy}\{(1 + x'^2)[\alpha(y_0^2 - y^2) - 2c(y_0 - y)]\} &= 2g \end{aligned} \quad (20)$$

با انتگرال‌گیری نتیجه می‌شود

$$(1+x'^2)[\alpha(y_0^2-y^2)-2c(y_0-y)]=2g(y_0-y)\Rightarrow \\ (1+x'^2)(\alpha y+\alpha y_0-2c)=2g \quad (21)$$

سرانجام، با جاگذاری c

$$y(1+x'^2)=\frac{2g}{\alpha}=\frac{2gT^2}{\pi^2} \quad (22)$$

که همان چیزی است که از حل مسئله با تبدیل لابلاس به دست می‌آید. جواب این معادله دیفرانسیل منحنی چیخ زاد است [3]:

$$x(\beta)=\frac{gT^2}{\pi^2}(\beta+\sin\beta) \\ y(\beta)=\frac{gT^2}{\pi^2}(1-\cos\beta) \quad (23)$$

برای اطلاعات بیشتر در مورد سابقه‌ی تاریخی این مسئله‌ها می‌توانید به [4] مراجعه کنید.

مرجع‌ها

- [1] مثال ساده‌ی این مقاله و هم‌چنین راه حل مسئله‌ی خم کمترین زمان از یکی از شماره‌های قدیمی مجله‌ی یکان گرفته شده است.
- [2] طرح و حل مسئله‌ی خم کمترین زمان به روش نوری منتبه به یوهان برنوئی است.

- [3] W. E. Boyce & R. C. DiPrima; “Elementary differential equations and boundary value problems”, fifth edition (John Wiley and Sons Inc., 1992).
- [4] S. Chandrasekhar; “The problem of the brachistochrone” in “Newton’s Principia for the common reader”, (Oxford University Press, 1996) 571–578.